

Waddenweekend 2013, Schiermonnikoog

Ruurd Eisenga

Met een groep van 25 enthousiaste waddengangers vertrokken we vrijdagmiddag 13 september naar de haven van Lauwersoog.

Keurig op tijd verzamelde zich 22 deelnemers op de kade om de veerboot naar Schiermonnikoog te nemen.

Tweëntwintig deelnemers zie ik u denken? Inderdaad, een auto kwam vijf minuten voor de afvaart de kade op gescheurd.

Rennend kon dit Voorhoutse drietal de boot maar net halen.

Na een korte overtocht en dito fietstocht kon kwartier gemaakt worden in de prachtig nieuw gebouwde Kooiplaats.

De zespersoons slaapkamers, met allen een eigen douche en toilet, vielen goed in de smaak.

De volgende morgen, terwijl iedereen in de startblokken stond, begon het flink te regenen. Na een uurtje, toen het even stopte met echt hard regenen, werd een korte wandeling gemaakt naar de Kooiplas. Een eenzame Grote Zilverreiger vloog over, maar de plas bleek verlaten. Bovenop het duintje erachter werd een vogel in een lage struik ontdekt. Het bleek nog lastig die op naam te brengen. Telescopen werden opgesteld, maar het doorweekte diertje bleef voor onduidelijkheid zorgen. Na enige tijd showde de vogel kort de witte stuit en was het mysterie direct opgelost. Het was 'gewoon' een Tapuit. Terugvluchtend voor de weer in hevigheid toenemende regen, werd binnen op de i – smart en wat voor Phone dan ook, gekeken wanneer de regen zou stoppen. Helaas voorspelde zelfs de site 'altijdmooiweer.nl', regen tot het middaguur.

Nadat het zo goed als droog was geworden, werd fietsend koers gezet richting het strand. Op het prachtige brede strand, waar zich steeds weer nieuwe duintjes vormen, gaf een twintigtal Putters een showtje weg door in de zon,

foto: George Hageman

met een donkere wolkenlucht erachter, rond te vliegen. Ook werd hier een flink aantal Rietgorzen gezien.

Het volgende reisdoel was bunker Wasserman, een goed uitzichtpunt midden in het duin. Vanaf dit punt werd mooi een Buizerd gezien, maar ook rap naderend slecht weer. Racend om de bui voor te zijn, werd, piepjes uit struikjes negerend, een schuilplaats gezocht en gevonden in het dorp.

Na de koffie en bijgeleverde regenbui ging het in optocht verder naar het gebied rondom de Westerplas. Al bij de eerste watertjes werd een Bruine Kiekendief gezien. Dat er vervolgens 25 personen met telescopen en rugzakken in de vogelkijkhut zouden passen, had ik nooit gedacht!

Ondanks dat we als haringen in een ton stonden, werd vlot orde geschapen. Lange mensen achter, korte mensen of mensen met een telescoop, vooraan. Zo werd dit altijd soortenrijke water door 50 ogen zorgvuldig gescand. Echt verwend met soorten waren we immers nog niet. Slobeenden, Pijlstaarten, Smienten, Krakeenden en Wintertalingen waren aanwezig. Boven het water scheerde vele Huis, -en Boerenzwaluwen, maar ook een enkele Oeverzwaluw. In de struiken rond het water zat een twintigtal, aan hun gele voetjes te herkennen, Kleine Zilverreigers te wachten tot het weer laag water zou worden op het wad.

Al gauw kwam de regen, deze keer ook met flink wat wind, weer terug. Voor de wind werden we langs de waddendijk naar ons onderkomen geblazen.

Na de traditioneel overheerlijke macaronimaaltijd was het tijd voor de, al even traditionele, waddenquiz. Grietje van den Haak en Jos Zonneveld vroegen een ieder diep te graven in hun geheugen, om in het verleden opgedane kennis weer paraat te krijgen. Dat het ene team dit beter afgaat dan het andere, zorgde al voor een duidelijke voorsprong voor het team bestaande uit Wim D, Inge,

Boerenzwaluwen. foto: George Hageman

Annet en Jaap D. Ook na de creatieve fotoronde bleken zij niet meer te achterhalen!

De volgende ochtend bleken de weergoden ons beter gezind. Met een straf windje, maar ook af en toe een zonnetje, gingen we als groep naar de Kobbeduinen. Tapuiten, Piepers en veel Torenvalken lieten zich bekijken. Vanaf het Kobbeduin kan ver over de kwelders worden gekeken. In de verte zorgde een gigantische wolk spreeuwen voor spektakel. Interessant was ook de juveniele Kiekendief die boven de kwelder, dan weer eens dichtbij, dan weer eens ver weg was.

Luid roepend scheerde een Ruiters over.

Apps op mobiele telefoons bevestigden al snel, wat sommigen al wisten, een Zwarte Ruiters. Spannender was echter de Kiekendief. Juvenile Blauwe, Grauwe, Steppe? De kenners werden het maar niet eens. De discussie met naslagwerk duurde zo lang dat een debuterende waddenganger in zijn wanhoop, maar tot ook tot wanhoop van ondergetekende, opperde er 'gewoon een Kiekendief' van te maken. Nadat de vogel

weer wat nader was gekomen bleken de kenmerken van een juveniele Steppe Kiekendief duidelijk genoeg te zien om deze zeldzame soort vast stellen.

Na een stop in een strandtent splitste de groep zich op. Een deel van de groep ging in de luwte in de veerhaven de steltlopers bekijken, die met het opkomende tij steeds dichterbij kwamen.

Heel duidelijk kon aan iedereen uitgelegd worden wat de verschillen zijn tussen het winterkleed van Tureluur en

Zwarte Ruiters. Oeverloper, Steenloper, Bontbekjes, Rosse Grutto's en Zilverplevieren waren prima te observeren. Het moment waarop de nu rustende vogels tegelijkertijd met een schuin kopje omhoog keken, verraadde een hoog overvliegende Slechtvalk, een mooie afsluiting!

De spreeuwenwolk boven de kwelders. Foto: Jos Zonneveld

In totaal werden, ondanks het slechte weer, toch nog 81 soorten vogels gezien en kunnen we terugkijken op een geslaagd en gezellig weekend.

Voor 2014 staat op 12, 13 en 14 september Vlieland op het programma. Houd de Strandloper en de website in de gaten voor meer informatie!

Op weg naar de Kobbeduinen. foto: George Hageman